

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **J. M.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 sierpnia 2016 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2015 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 stycznia 2015 r., J. M. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 64 § 1 k.k., za co orzeczono wobec niego m.in. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca, który podnosząc zarzuty obrazy prawa procesowego wniósł jednocześnie o wstrzymanie wykonania orzeczenia, powołując się na wagę podniesionych zarzutów oraz fakt, iż w sytuacji wysokiego prawdopodobieństwa uchylenia zaskarżonego orzeczenia w związku z wagą postawionych zarzutów, rozpoczęcie wykonywania kary pozbawienia wolności przez skazanego spowodowałoby dla niego „nieuzasadnioną dolegliwość, której nie powinien on ponosić, przynajmniej na obecnym etapie postępowania”. Natychmiastowe wykonanie wyroku, zdaniem autora kasacji, pociągnęłoby dla skazanego J. M. nieodwracalnie negatywne skutki.

Na wstępie należy podkreślić, że samo złożenie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary i powoływanie się w nim na rażące naruszenie prawa dokonane przez Sądy obu instancji, nie uzasadnia odstępiania od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie obrońca jednak nie wykazał. Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że mimo poważnego charakteru podniesionych zarzutów, nie zachodzą wobec skazanego J. M. wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd orzekł, jak na wstępie.

kc